

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1064/2025
16.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чл. 33 и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Дубравке Сворцан и Глигора Сворцана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 283/22 од 22.10.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 120/25 од 28.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Дубравке Сворцан и Глигора Сворцана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 283/22 од 22.10.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 120/25 од 28.02.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 283/22 од 22.10.2024. године оглашени су кривим и то: окривљени ББ због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези чл.33 и 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године и три месеца, окр. ВВ због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, а затим му изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико за време од две године по

правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и окр. АА због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, коју ће издржавати у заводу за извршење казне затвора по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, од окривљених ББ и АА солидарно је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 138.750,00 динара, од окривљених ББ и ВВ солидарно је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 4.700,00 динара, а од окр. АА је одузета и имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 72.500,00 динара, који износи ће бити одузети по правноснажности пресуде, док су оштећени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Поред тога, окривљени су обавезани да плате на име судског паушала износе од по 10.000,00 динара, окр. ББ да на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава плати ОЈТ у Аранђеловцу износ од 28.570,00 динара, окр. АА да ОЈТ у Аранђеловцу на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава плати износ од 20.750,00 динара, све у року 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да снесу трошкове кривичног поступка и остале трошкове настале пред судом и тужилаштвом, о чему ће суд донети посебно решење након прибављања података.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 120/25 од 28.02.2025. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Аранђеловцу, преиначена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 283/22 од 22.10.2024.године, само у погледу одлуке о казни, у односу на окривљеног АА, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од две године, док је у преосталом делу жалбу јавног тужиоца ОЈТ у Аранђеловцу, као и жалбе браниоца окр. ББ, браниоца окр. ВВ, окривљеног АА и његовог браниоца, одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Дубравка Сворцан и Глигор Сворцан, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног

јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати.

С тим у вези, као незаконити доказ означавају записник о саслушању окривљеног АА у предистражном поступку и то у полицији. Браниоци окривљеног наводе да је окривљени дана 01.03.2021. године саслушан у ПС Смедеревска Паланка, а не у ПС Топола, како стоји у записнику о саслушању, да је саслушање обављено у присуству браниоца по службеној дужности Илић Ненада, али да окривљени није потписао спорни записник, као и да код њега није пронађен ниједан предмет везан за извршење кривичног дела. Имајући наведено у виду спорна је садржина и законитост овако сачињеног записника у полицији, посебно када се има у виду и исказ адвоката Ненада Илића који је саслушан у својству сведока на ове околности.

Браниоци окривљеног иако нумеришу повреду закона из члана 74. ЗКП, која представља дозвољен разлог за одношење захтева за заштиту законитости, исту образлажу наводима који се односе на законитост записника о саслушању окривљеног у ПС Топола од 01.03.2021. године, наводећи да с обзиром на прописану казну затвора за кривично дело за које се водио поступак, окривљени је морао да има изабраног браниоца који би присуствовао овој радњи у полицији, а имајући у виду записник, бранилац није био присутан у ПС Топола, на који начин и овим наводима заправо указују на незаконитост ове радње и самог записника, односно на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Из списка предмета произлази да је записник о саслушању осумњиченог АА састављен у МУП Дирекција полиције ПУ Крагујевац ПС Топола ЕДД 96278/21 и ЕДД 98504/21 од 01.03.2021. године, да су полицијски службеници у смислу одредбе члана 289. став 3. ЗКП, обавестили јавног тужиоца Зорицу Недељковић, која је поверила саслушање полицији. Окривљеном су саопштена његова права из члана 68. став 1. ЗКП (право окривљеног) и омогућено њихово коришћење, чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из члана 85. став 2. ЗКП. Поред овлашћеног службеног лица и записничара, окривљени се изричито

изјаснио, у смислу одредбе члана 85. став 3. ЗКП да саслушању присуствује бранилац по службеној дужности – адв. Илић Ненад, те је окривљеном омогућено да обави поверљив разговор са браниоцем, који је и потписао записник о саслушању, као и окривљени, а на исти нису имали примедби, што је записнички констатовано.

Одредбом члана 289. став 1. ЗКП је прописано да када полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у предистражном поступку предвиђене овим законом, може га позвати само у својству осумњиченог. У позиву ће се упозорити да има право да узме браниоца. Ставом 3. истог члана је прописано да ће о поступању у смислу одредби става 1. и 2. овог члана, полиција без одлагања обавестити надлежног јавног тужиоца. Јавни тужилац може обавити саслушање осумњиченог, присуствовати саслушању или саслушање поверити полицији. Ставом 5. истог члана је прописано да ако јавни тужилац није присутан саслушању осумњиченог, полиција ће му без одлагања доставити записник о саслушању.

По оцени Врховног суда, наведена упозорења дата окривљеном АА од стране органа поступка, његово изјашњење о присуству браниоца, прихватање браниоца по службеној дужности, као и присуство лица која су по закону овлашћена да присуствују саслушању окривљеног, у свему испуњавају стандарде прописане одредбама Законика о кривичном поступку. Првостепени суд се током поступка бавио и утврђивањем аутентичности потписа окривљеног са записника из полиције, о чему се изјаснио вештак графолошке струке у свом налазу и мишљењу од 26.12.2023. године - да је потпис веродостојан.

Имајући наведено у виду, записник о саслушању осумњиченог АА састављен у МУП Дирекција полиције ПУ Крагујевац ПС Топола ЕДД 96278/21 и ЕДД 98504/21 од 01.03.2021. године, као и одбрана констатована на овим записницима представља законит доказ и по начину прибављања и по садржини, тако да се као неосновани оцењују супротни наводи бранилаца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева браниоци окривљеног се баве анализом навода адвоката Илић Ненада, који је саслушан као сведок, те дају сопствено тумачење да је суд овакав исказ оценио на погрешан начин и то на штету окривљеног. Поред тога, браниоци се баве и чињеничним наводима у погледу утврђења које су ствари одузете од сведока – оштећеног ЂЂ истичући да исти током поступка није испитан као сведок, да полиција од предмета који су нестали из куће оштећених ДД и ЂЂ, није одузела ни један предмет од окривљеног, нити су нађени трагови окривљеног, као и да када постоји сумња у погледу кривичног дела или учиниоца, суд исту треба да реши у корист окривљеног, на који начин браниоци оспоравају утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога браниоци истичу да се другостепени суд није изјаснио у својој одлуци на жалбене наводе, на који начин истиче повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Такође у погледу одузете имовинске користи и одлуке о имовинскоправном захтеву, одбрана истиче да је тај део изреке неразумљив и нејасан, односно истиче повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Браниоци такође указују и на околности које је суд ценио приликом одмеравања казне окривљеном, изводећи закључак да су као отежавајуће околности цењене чињенице које суд није смео да цени, на који начин браниоци окривљеног заправо указују на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 440. ЗКП, 460. ЗКП, 438. став 1. тачка 11) ЗКП и 441. став 1. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић